

לנשום עמוק: נדרש עוד זמן לביסוס הערכה מסכמת על המלחמה באיראן

22.06.2026 | קובי מיכאל | written by

עיקרי הדברים

- החתימה על מזכר ההבנות בין ארה"ב לאיראן נתפסת בשיח הציבורי כהישג איראני וככישלון ישראלי, אך הערכה זו מוקדמת מדי ומתעלמת מהפער בין הצלחה דיפלומטית נקודתית לבין הישג אסטרטגי ארוך טווח.
- איראן הצליחה להימנע מהסכס כניעה, לזכות להכרה כצד שווה במשא ומתן ולקבל הקלות כלכליות מסוימות, אך מצבה הצבאי, הכלכלי והפנימי נחלש באופן משמעותי בעקבות המערכה.
- תוכנית הגרעין האיראנית נפגעה באופן חלקי אך מהותי: מתקני ההעשרה ניזוקו, יכולת ההעשרה המיידית נפגעה, ואיראן נדרשת כעת להסכים למנגנוני פיקוח ולוויתורים שסירבה להם בעבר.
- אף שנותרו אי-ודאות וסיכונים חמורים, בעיקר סביב מיקום חומרי הביקוע והמשך קיומו של ידע גרעיני איראני, אין מדובר בניצחון איראני כל עוד אין בידי איראן יכולת מעשית לייצר או להפעיל נשק גרעיני.
- ציר ההתנגדות האיראני נפגע קשות: חמאס הוכה, חיזבאללה נחלש מאוד, והיכולת של איראן להפעיל טבעת אש אפקטיבית נגד ישראל או להרתיע אותה נפגעה באופן ניכר.
- למרות המתחים בין ירושלים לווינגטון, שיתוף הפעולה הצבאי והמודיעיני בין ישראל לארה"ב נותר עמוק וחסר תקדים, וישראל עדיין שומרת על חופש פעולה מול איומים חיוניים לביטחונה.
- לכן, במקום למסגר את המצב כ"ניצחון מוחלט" או כ"תבוסה מלאה", יש לבחון את המערכה כהליך מתמשך שבו לישראל הישגים טקטיים ואופרטיביים משמעותיים, אך נדרש עוד זמן ומדיניות נחושה כדי להפוך אותם להישגים אסטרטגיים יציבים.

לקריאת המאמר במלואו